

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

קליינע טריט

דער הייליגער רבי לערנט אונז אין דעם משל די וועג צו ווערן
דערהויבן אום שבת.

חז"ל לערנען אונז אז שבת דארף מען מער דינען דעם
באשעפער, נאך מערער און בעסער ווי מען דינט אים אין די וואכן
טעג. שבת קענען מיר נישט רעדן, גיין אזויווי אינדערואוואך אין
וואכן טעג גייט מען גרויסע טריט, מען יאגט, מען לויפט שניצל,
שבת האבן מיר די אויפגאבע זיך צו הייבן, מרומם זיין און גיין
קליינע טריט.

אזוי אויך ווען מיר ווילן אנהייבן דינען דעם באשעפער דארף מיר
נאך צוקומען צו הילף, אזוי ווי דאס קינד ווען ער הייבט אן גיין. וואס
איז טאקע די הילף וואס קען אונז העלפן גיין און ווערן בעסערע
עובדי ה'?

לערנט אונז דער הייליג רבי, אז די הילף מיר זאלן מצליח זיין צו
לייגן שטארקע טריט איז זיין געווארנט צו רעדן אמת'ע רייד, רעדן
מיטן מויל נאר אמת'ע דיבורים, רייד וואס פארמאגן נישט קיין
שמעק פון שקר חס ושלום.

אויך דורך געבן צדקה פאר ארימעלייט פאר שבת'דיגע מאכלים,
אדער לאדענען געסט ביים שבת טיש העלפט גיין גרויסע און
שניצלע טריט אין עבודת ה'.

מיר וועלן זיך שטארקן צו רעדן שבת נאר אמת'ע רייד, טיילן ברייט
צדקה לכבוד שבת אזוי וועלן מיר מצליח זיין צו גיין אין עבודת ה' און
זיך דערהייבן העכער פון די וואכן טעג. (ע"פ ליקו"מ פ"ו)

זיצט די גאנצע משפחה אין עס-ציימער און קוקן מיט וואונדער אויפן
קליינעם שלמה'לע.

דער קליינער שלמה קריכט שוין א שטיק צייט אויף דער ערד, יעצט
איז דאס ערשטע מאל וואס ס'איז אים געלונגען זיך שטעלן אליין
אויף צוויי פיס. אבער ער איז באלד אראפגעפאלן.

שלמה'לע איז זיך נישט מייאש, ער הייבט זיך ווידער און פרוברט גיין.
ער האט נאר געפרואווט און שוין ווידער איז ער געפאלן. ער וויל שוין
אזוי שטארק גיין ווי אלע קינדער און ווי גרויסע לייט, ער וויל אויך זיין
גרויס, ער וויל אויך מצליח זיין צו קענען גיין געשווינד וואו נאר זיין
הארץ באגערט, אבער יעדעס מאל וואס ער הייבט זיך, קען ער נישט
גיין מיט זיינע פיס און שוין פאלט ער אנדער, וואס טוט מען? ווי אזוי
קען אים געלונגען צו גיין אליין?

זיין טאטע שטרעקט אים אויס דאס האנט און כאפט אן דאס קליינע
הענטעלע. שלמה'לע שטייט אויף פרייליך פון דער ערד און הייבט אן
ביסלעכווייז צו גיין, איין טריט און נאך א טריט, ס'איז אים שווער צו
גיין, אט אט פאלט ער אראפ, אבער ער כאפט זיך אן שטארק אין זיין
טאטן און עטליכע קליינע טריט געלונגט אים גיין.

נאך א טריט, ווידער א טריט, ער קען שוין כמעט גיין ווי א גרויסער
מענטש.

ווען נישט זיין טאטן'ס הילף וואלט ער גארנישט געקענט גיין, אבער
יעצט געלונגט אים ממש צו גיין. אזוי פרוברט ער גיין נאך און נאך
ווען ער לאנט זיך אן אינעם טאטן'ס האנט, אדער אין סיי וועלכן
געגנטשאנד ביז ער איז ממש מצליח אליין צו גיין.

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קְדָמוֹנֵיֹת

מַעֲשֵׂה י"ג - דִּי זִיבֵן בְּעֵטְלֶעֶרס (10)

מָעַן שׁוֹיֵן פּוֹן דָּאָרְט הָעֵרִין זִיין קוֹל אֵין דָּער מְדִינָה.

און אַזוי זי האָט זיך אויף גימאַכט אַ נַעֲסֵט לַעֲבִין דָּער אַנְדֶּערֶער מְדִינָה. (דְּהֵינּוּ אויף אַזוי נִיט רַעֲכֵט נֶאֱהַנְט. נֶאֱר פּוֹן דָּאָרְט קָאן מָעַן שׁוֹיֵן הָעֵרִין אִיר קוֹל דָּאָרְט)

און אַז סָע קוֹמְט דִּי נֶאֱכֵט. אַזוי הֵיִיבִין אָן דִּי פֶּאָר פֵּיִיגִיל צו קְלָאָגִין. וואַרִין עֵר קְלָאָגֵט אויף אִיר. און זי קְלָאָגֵט אויף אִים. קְלָאָגִין זִי זִייעֶר מִיט אַ גְרוֹיס קוֹל יִלְלָה.

און דָּאָס אִיז דָּאָס קוֹל יִלְלָה. וואַס מָע הָעֵרְט אֵין דִּי צוויי מְדִינוֹת. וואַס מַחֲמַת דָּעם קוֹל מוֹזִין זִי אַלֶּע קְלָאָגִין דָּאָרְט און קֶענֶען נִיט שְׁלֶאָפִין. (אַזוי האָט דָּער קְרוֹמֶער האַלֶּז זִי אַלֶּץ דֶּערֶצִיילֶט)

לוֹשְׁמִיר זי האַבִּין אִים דָּאָס נִיט גִּוּוֹאֲלֵט גְלִיִּיבִין. האַבִּין זִי צו אִים גִּזְאָגֵט. וועסֶטוּ אונֶז אַהִין פִּירִין (דְּהֵינּוּ צו דִּי פֵּיִיגִיל) האָט עֵר גִּזְאָגֵט יוֹא. אִיךְ קָאן אִיךְ פִּירִין אַהִין. לוֹשְׁמִיר ווי קָאנְט אִיר קוֹמֶען אַהִין. מִיִּידוּף דָּאָ קָאנְט אִיר נִיט אוֹיס שְׁטִיִין דָּאָס קוֹל יִלְלָה. און אִיר מוֹזֵט אַלֶּע קְלָאָגִין. אַז אִיר וועט אַהִין קוֹמֶען. וועט אִיר זיך שׁוֹיֵן גָּאָר נִיט קָאנֶען אוֹיסֶשְׁטִיִין דָּאָס קוֹל יִלְלָה.

הָאָט עֵר צו זִי גִזְאָגֵט (דְּהֵינּוּ דָּער וואַס האָט גִּיהָאָט אִיין קְרוֹמֶען האַלֶּז האָט גִּזְאָגֵט צו דִּי חֲכָמִים הַנְּ"ל) עַל כָּל פְּנִים. זָאָגֵט מִיר פּוֹן וואַנֶּעט אִיז דָּאָס קוֹל יִלְלָה וואַס מָע הָעֵרְט דָּאָרְט פּוֹן וואַנֶּעט אִיז דָּאָס קוֹל. האַבִּין זִי צו אִים גִּזְאָגֵט. און דו וויִיסֶט. האָט עֵר גִּיעֵנְפֶּעֶרֶט. אִיךְ וויִיס יוֹא.

וואַרִין סָע אִיז פֶּאָרְהֶאנְדִּין צוויי פֵּיִיגִיל. אִיִּינֶער אִיין עֵר און אִיִּינֶער אַ זי, און דִּי פֵּיִיגִיל זֶענֶען נֶאֱר אִיין פֶּאָר אויף דָּער וועלֶט אִיז דִּי זי פֶּאָרְפֶּאָלִין גִּוּוֹאֲרִין. זוכֶט עֵר זי און זי זוכֶט אִים.

הָאָבִין זִי זיך זִייעֶר לֶאָנֶג גִּזְזוֹכֵט. אִיִּינֶס דָּאָס אַנְדֶּערֶע. בִּיז זִי זֶענֶען פֶּאָר עֵרְט גִּוּוֹאֲרִין. און זִי האַבִּין גִּיזְעֶהן אַז זִי קֶענֶען זיך שׁוֹיֵן נִיט גִּיפִינֶען אִיִּינֶס דָּאָס אַנְדֶּערֶע. זֶענֶען זִי גִּיבֶּלִיבֵן שְׁטִיִין.

און זִי האַבִּין זיך גימאַכט נַעֲסֵטִין. דָּער עֵר האָט זיך גימאַכט אַ נַעֲסֵט לַעֲבִין אִיין מְדִינָה פּוֹן דִּי צוויי מְדִינוֹת. און נִיט רַעֲכֵט נֶאֱהַנְט נֶאֱר וועדֶליג דָּאָס קוֹל פּוֹן דָּעם פּוֹיגִיל הֵיִיסֶט דָּאָס נֶאֱהַנְט וואַרִין פּוֹן דָּעם אָרְט ווי עֵר האָט זיך גימאַכט אַ נַעֲסֵט קָאן

און בייטאג קאן מען דארט די שמחה ניט
אויסשטיין. ווארן ביי טאג קומען זיך דארט
צום אויף פייגיל צו איטליכן באזונדער.
דהיינו צו אים און צו איר.

און זיי טרייסטין זיי און מאכין זיי
פרייליך מיט זייער גרויסע שמחות. און זיי
ריידן זיי אויס און טרייסטין זיי. איר וועט
זיך נאך אפזוכין. איינס דאס אנדערע.

און זיי מאכין זיי זייער פרייליך. ביז ביי
טאג קאן מען דארט די שמחה ניט
אויסשטיין. און דאס קול פון דער שמחה
הערט מען ניט ווייט. נאר אז מען קומט
אהין. אבער דאס קול יללה דאס הערט
מען ווייט. קאנט איר דריבער אהין ניט
קומען. האבין זיי צו אים גיזאגט. קאנסטו
דאס פאררעכטין. האט ער גיענפערט יוא.
איך קאן דאס פאר רעכטין. ווארין איך
קאן נאך מאכין אלע קולות פון דער
וועלט. און ווידער איך קאן ווארפין קולות.

דהיינו איך קאן ווארפין א קול. וואס דא
ווי איך לאז ארויס דאס קול. זאל מען דאס
קול גאר ניט הערין. נאר ווייט זאל מען
דארט דאס קול הערין דריבער קאן איך
ווארפין דאס קול פון איר צו אים. דהיינו
דאס קול וואס איך וועל איר נאך מאכין
זאל אנקומען נאהנט צו דעם ארט וואו ער
איז. און אזוי קאן איך ווארפין זיין קול אז

סע זאל אנקומען נאהנט צו איר. און דורך
דעם וועל איך זיי צום אויף ציהען. (ביז ער
וועט זיי צום אויף ברענגען).

לושמיר ווער וועט דאס אים גלייבין. איז ער
גיגאנגען און ער האט זיי גיפירט אין א
וואלד אריין. האבין זיי גיהערט. אזוי ווי
איינער עפינט אויף א טיר און פארמאכט
זי ווידער און טוט א קלאפ מיט דער
קלאימקע. און שיסט אויס מיט א ביקס.
און שיקט נאך דעם הונט אז ער זאל
חאפין. און דער הונט האט גיגראזניט אין
שניי. און דאס האבין זיי אלץ גיהערט.

און זיי האבין זיך אום גיקוקט. האבין זיי
ניט גיזעהן קיין שום זאך און פון איהם
האבין זיי אויך ניט גיהערט קיין שום קול.
(נאר ער דהיינו דער קרומער האלז האט ער עס
גיארפין אזוינע קולות. האבין זיי זיך שוין גיזעהן
אז ער קאן נאך מאכין אלירליי קולות און ער קאן
ווארפין קולות). (און ווייטער האט ער דא ניט
דערציילט. און סע גייט דא נאך אפ).

נמצא האב איך א הספמה פון דער מדינה. אז
איך האב זייער א וואויל קול און איך קאן נאך
מאכין אלע קולות פון דער וועלט. היינט
שענק איך אייך דאס במתנה גמורה דרשה
גישאנק אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך.

איז דארט גיווארין א גרויסע

שמחה און א גרויסע חדוה זייער.

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (10)

- ד. וואו ווייט הערט מען די קול פון די שמחה בייטאג?
 אזוי ווייט וואו די קול יללה פון ביינאכט
 ווייטער פון די קול יללה פון ביינאכט
 נאר אז מ'קומט אהין (ביי די פייגל)
- ה. צו וואו האט דער בעטלער געפירט די חכמים?
 אין א וואלד אריין
 צו זיין שטוב
 צו א גארטן
- ו. פון וועלעכע זאכן האבן זיי דארט געהערט א קול?
 פון א פויק, א פידל, א טיר און א הונט
 פון א טיר-קלאמקע, א ביקס און א הונט
 פון א פויק, א פידל און א טיר-קלאמקע.
- ז. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 יא
 נ"ן
 א חלק

- א. וואס זאגט דער בעטלער פון וואו קומט דער קול וואס דורך דעם קלאגן די מדינות?
 פון צוויי פייגל וואס זוכן זיך איינס דאס אנדערע
 פון א לייב וואס שרייט
 פון מענטשן וואס קלאגן
- ב. פארוואס קענען נישט די חכמים קומען צו די פייגל?
 ווייל דער בעטלער קען זיי נישט אהינפירן
 ווייל ס'איז א סכנה'דיגע וועג
 ווייל זיי וועלן נישט קענען אויסהאלטן די קול יללה
- ג. און פארוואס קענען נישט די חכמים קומען דארט בייטאג?
 ווייל נאנט הערט מען די קול יללה אויך בייטאג
 ווייל דער בעטלער קען זיי נישט אהינפירן
 ווייל זיי וועלן נישט קענען אויסהאלטן די שמחה וואס איז דא דארט בייטאג

טיפער געטראכט

אזא נאך דערציילט דער רבי ביי ספורי מעשיות וועגן א ציפור ?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ווען האט דער רבי דערציילט פון דעם בעטלער וואס האט א קרומע האלדז? ליל

שבת ג' ניסן תק"ע (ימי מוהרנ"ת מ"ג)

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס'ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-533372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com